

Zondag 10: Gods hand.

Orde van dienst:

Welkom.

Forrest Gump: is alles toeval?

Votum en zegengroet

Psalm 9: 1, 7

Gebed

Areopagus.

Lezen: Handelingen 17: 15-34

GK 166: 1, 2

Tekst: HC 10

Preek

“We rest on thee”. (“Ik bouw op u...)

Geloofsbelijdenis (in het engels)

Gebed

collecte

Zingen: God be with you till we meet again.

Zegen.

Forrest Gump: alsof alles toeval is.

Broeders en zusters, jongens en meisjes, gasten,

Gisteren is er een goede vriend van onze zoon Willem overleden. Een ongeluk. Hij was onderweg op zijn fiets en werd geschept door een auto, die wel erg hard reed. Zijn ouders en vrienden zijn vreselijk geschokt.

Sjaak de Rijke rijdt met zijn vrouw door Afrika. Vol van de schoonheid van deze wildernis.

In Timboektoe worden ze overvallen door een groep moslim-militanten. Zij kan ontkomen maar hij wordt gevangen genomen en zit voor meer dan drie jaar gevangen.

Bij toeval wordt hij door franse troepen gevonden en bevrijd.

En zo gaat het maar door: een vader krijgt kanker, terwijl hij heel gezond leeft. Een vrouw krijgt Alzheimer. Ze is nog maar 50 jaar.

In gedachten zie je duizenden vluchtelingen op droge, koude wegen. Zie je hoe kinderen verhongeren. Sterven aan AIDS. Zie je mensen sterven aan kanker.

Verstikkende kanker.

Het lijden is niet te bevatten.

En in die wereld belijden wij zondag 10: “..... eten en drinken, gezondheid en ziekte, rijkdom en armoede en alle dingen, niet bij toeval, maar uit zijn vaderhand ons ten deel gevallen”.

Wat moeten we met deze belijdenis?

Soms leidden deze woorden tot lijdzaamheid: "Ach, het zal wel ergens goed voor wezen".

Of God is dan een soort Schaakgrootmeester, die met willoze stukken op het schaakbord van het leven maar wat heen en weer schuift. Het lijdt tot fatalisme, lijdelijkheid.

Mensen hebben zich enorm fel tegen deze woorden afgezet. Denk aan Maarten 't Hart met zijn boek "Een vlucht regenwulpen". Die ziet God als een God, die zijn moeder keelkanker gaf.

Alles lijkt toeval en willekeur. Een grote kluwe.

Het is dus nogal wat, dat wij toch zomaar zondag 10 belijden. Je zou als christen niet meer op straat durven komen! Of op de markt van het leven.

Ja, en toch kan het.

Zoals ook Paulus de straat op ging en predikte op markten en pleinen van de grote stad en opkwam voor zijn God en Vader, die voor zijn kinderen zorgt.

En Paulus doet dat zonder schaamte.

Want die straten zijn de straten van Vader en de wereld, is de wereld van Vader. En Paulus hoeft niet eerst onder elke steen van het leven te kijken. Hij hoeft niet eerst op alle vragen het antwoord, want hij **weet** al hoe zijn God is. Hij weet, dat Hij een Vader is. Want hij **weet** wie Jezus Christus is. En door Jezus kent hij het hart van God.

Thema: Wij **weten**, dat God onze Vader is en voor ons zorgt.

Deze Vader 1. onderhoudt zijn wereld

2. regeert zijn wereld.

1. Onderhouding:

Waarom denkt u bij het woord 'voorzienigheid'?

Ik denk, dat veel mensen denken: voorzienigheid betekent, dat God alles voorziet, van te voren weet. En dus gebeurt ook alles omdat Hij dat zo gepland heeft.

Toch betekent voorzienigheid dat niet.

Voorzienigheid betekent, dat God zorgt voor zijn schepping.

In het Vlaams is die betekenis nog zuiver bewaard in de taal van elke dag. Onze kinderen kregen regelmatig uitnodigingen van kinderen uit de klas als ze jarig waren.

Dan stond er op de uitnodiging:

Lieve Lydia,

ik vier zaterdag mijn feestje en zou graag zien, dat gij daar ook bij aanwezig was. Ge moogt bij ons blijven slapen. In eten en drinken en een slaappleats is voorzien.

Tot zaterdag, Veerle".

Er is voorzien in eten en drinken en een slaappleats.

Dat betekent: er wordt voor gezorgd.

Dat bedoelt Zondag 10: de HERE heeft in het begin alles gemaakt. De zon, maan en sterren en een aarde vol leven. Hij zorgt daar nu ook voor. Hij zorgt, dat alle natuurwetten werken. Dat de zon schijnt. Dat er regen valt en voedsel groeit.

Voedsel voor het musje, maar ook voor de raven, voor de gazelle en de walvis.

Voedsel voor de mens.

Hij voorziet daarin.

Zo spreekt Paulus ook over God op de Areopagus in Athene.

Hij liep door de straten van deze grote stad en sprak in de synagogen en op de pleinen met iedereen over het evangelie. En dan zijn er wat Griekse filosofen, die wel eens met hem willen doorpraten. Ze namen hem mee naar de Areopagus. Een soort pleintje op een heuvel in de stad, waar ze elkaar ontmoeten en ze zeiden tegen Paulus: "Wat is dat voor een vreemde leer, die jij verkondigt?!"

En dan vertelt Paulus, dat hij door stad Athene liep en dat hij overal beelden van goden zag staan. In elke straat en op elk plein stonden er Tempels en altaren. Voor Athena of Hermes. Goed verzorgd. En Paulus had zich daar vreselijk aan geërgerd. Aan al die domme afgodsbeelden!

"En tussen al die beelden zag ik één altaar", vertelt Paulus, "en daar stond op 'Voor een onbekende God'.

En over die God kom ik jullie vertellen!"

En dan vertelt hij, dat deze God veel groter is dan al die Griekse goden in Athene.

Hij is de God van hemel en aarde en Hij is geen 'onbekende God': Hij heeft de hemel en de aarde gemaakt. Hij heeft uit één enkel mens alle mensen en volken gemaakt.

En Hij heeft de aarde voor die mens geschikt gemaakt om op te wonen.

En dan zegt Paulus dit: "**De god die de wereld heeft gemaakt en alles wat er leeft, hij die over hemel en aarde heerst, woont niet in door mensenhanden gemaakte tempels. Hij laat zich ook niet bedienen door mensenhanden alsof Hij nog iets nodig heeft....**".

En Paulus gebruikt dan een woord wat u wel kent: het woordje 'therapeut'. Je gaat naar een fysiotherapeut of een psychotherapeut. En een therapeut is iemand, die dient, die herstelt. God is de grote Therapeut van hemel en aarde. Hij zorgt voor die aarde.

Niet Hij heeft dus onze zorg nodig, maar wij hebben zijn zorg nodig.

Maar ziet u wat hier gebeurt: Paulus schaamt zich helemaal niet voor zijn God! Integendeel!

Hij zegt: 'Wat zijn dat nu voor goden, die zorg van mensen nodig hebben? Waar je voedsel voor neerlegt. Ik mag in de God geloven, die zo groot is, dat Hij miljoenen voedsel geeft.. Die regen geeft en vruchtbaarheid. Zon en vrolijkheid. Paulus vertelt met trots over Hem.

En daar leren wij iets van.

Want mensen lijken makkelijk over God te spreken als ze het moeilijk hebben. Als er pijn is of sterven. Als er oorlogen zijn en honger. Dan gaat het opeens over God.

Dan krijgt Hij de schuld van alles.

Maar, waarom wordt er zo weinig over God gesproken als het goed gaat? Als je gezond bent en de zon over je leven schijnt. Toen je kinderen kreeg?

Daar komt nog iets bij.

Want Paulus vertelt, dat God dat doet met een bepaalde bedoeling.

Hij houdt alles in stand, laat zijn zon schijnen en zijn regen vallen "**Het was Gods bedoeling dat ze hem zouden zoeken en hem al tastende zouden vinden, aangezien hij van niemand van ons ver weg is. Want in hem leven wij, bewegen wij en zijn wij**".

God wil dat mensen Hem leren kennen en Hem gaan vertrouwen. Dat iedereen tot bekering komt.

Want er komt een dag, dat Hij door één man heel de wereld zal oordelen.

Dus dáárom onderhoudt de Schepper heel dit universum. Dáárom schijnt zijn zon en valt er regen. Daarom is Hij die schepping blijven dragen en heeft Hij ook zoveel verdragen.

Want God had helemaal in zijn recht gestaan, wanneer Hij in het Paradijs alles in één keer had losgelaten en laten sterven. Als Hij zijn zon voorgoed had weggenomen.

Alleen: Hij doet dat niet.

Hij neemt Adam en Eva bij de hand en laat door de feiten zien, dat Hij wel goed is en betrouwbaar.

Zij mogen leven.

Hij geeft tijd voor bekering.

En als Hij pijn in de wereld en pijn in je leven ruimte geeft, dan is ook dat om je tot bekering te brengen.

Kent u nog de woorden van Lewis over het lijden?

Lewis schreef een boekje over het probleem van het lijden. En daarin zegt Hij, dat God ons terug wil.

Hij roept ons bij Hem terug.

En dan zegt hij: God fluistert in de schepping

God spreekt in ons geweten

God schreeuwt in het lijden om een dove wereld wakker te roepen.

Begrijpt u, dat we ons voor deze God niet hoeven te schamen?!

Daar kun je trots op zijn, op zo'n God, die ruimte maakt in tijd en geschiedenis om ons weer terug te vinden. Ja, die daar zelfs zijn eigen Zoon voor laat sterven.

Met zo'n God kun je de straat op en de marktplaats van het leven.

2. Regering:

Naast de onderhouding van de wereld, zijn zorg voor zijn schepping, regeert de Vader dit leven ook. Hij geeft niet zomaar zon en regen en gezondheid en ziekte, maar het schip van de geschiedenis vaart op een doel af.

Dat zit ook in die woordjes "niet bij toeval".

In de Duitse tekst staat "**nicht ohne Gefahr**". Dat betekent: niet zonder stuur.

Het lijkt wel vaak een chaos, maar het is ten diepste geen chaos. Want God staat aan het stuur in de geschiedenis.

En die God is geen verre, vreemde God, waar je maar weinig van weet en die je dus eigenlijk niet kunt vertrouwen, nee, Hij is een Vader.

Dat wéét je door Jezus.

En het stuur van de geschiedenis van deze wereld en van mijn leven liggen in zijn Vaderhanden. En Hij stuurt het schip van deze schepping naar een nieuw paradijs.

Het probleem is alleen, dat we dit niet altijd zien of begrijpen.

Omdat kwaad en pijn nog met het leven verweven is.

Omdat God gewoon veel te groot is voor ons.

En omdat God vaak door mensen handelt. En dat Hij zelfs het kwaad en de leugens van satan ombuigt, gebruikt, voor een hoger doel.

Eigenlijk moet je, als het over Gods regering gaat, met twee woorden spreken. Twee dingen tegelijk zien, die allebei even waar zijn. Zoals een munt ook twee kanten heeft.

En dat is dit: Hij heeft de mens geschapen naar zijn beeld. Met een hart. En met volle verantwoordelijkheid. En die verantwoordelijkheid houdt de mens ook voor 100%. Ja, en tegelijk staat God daarboven en regeert. Is hij voor 100% verantwoordelijk. En Hij is zo groot, dat Hij jouw daden ook nog eens kan gebruiken voor zijn doel. Dit lijkt misschien wat ingewikkeld, maar in de Bijbel zie je dat overal gebeuren.

Twee voorbeelden:

1e. **het verhaal over Jozef, die door zijn broers naar Egypte wordt verkocht.**

Het lijkt één grote kluwen van menselijke trots en haat. Van jalousie en toeval. Jozef, als zoon van Rachel, is de lieveling van Jakob. Zijn broers merken dat natuurlijk en worden jaloeers. En als Jozef dan ook nog eens met die rare dromen op komt draven. U weet wel: dromen over de maan en de sterren, die voor de zon, voor Jozef, buigen. En al die korenschoven, die voor die ene schoof buigen. De broers beginnen Jozef te haten. En als hij dan ook nog eens dat prachtige gekleurde kleed krijgt, ja, dan wordt het teveel voor de broers. Op een dag grijpen ze Jozef, gooien hem in een put en verkopen hem aan een karavaan op weg naar Egypte.

En God doet niets.

Als een slaaf loopt hij door het hete zand en de harde rotsen. In Egypte komt hij bij Potifar terecht. Dat gaat goed. Jozef blijkt een trouwe, goede slaaf.

Maar Jozef wordt door de vrouw van Potifar verleid en komt in de gevangenis terecht en zit daar een aantal jaar.

Wat zal er door Jozef heen gegaan zijn?

Je ziet hem zitten. Tussen de tralies door ziet hij de maan en de sterren. Wat zal hij gedacht hebben?

Want hij was een zoon van Jakob.

Een zoon van grote beloften. Van een groot nageslacht en van een beloofd land. Kanaän.

Wat zal Jozef gedacht hebben in die gevangenis?

Heeft hij God maar losgelaten?

Heeft hij gezegd: "God bestaat niet!"?

Je zou het goed kunnen begrijpen: "Wat is dat voor een God!".

Maar wat blijkt: dwars door heel die verwarde kluwen van menselijk handelen heen, de haat, jalousie, verleidingen, intriges, door al het toeval, heeft de HERE gehandeld. Jozefs leven en het leven van Israël was niet zonder stuur. Integendeel: als de broers straks bij Jozef staan, de onderkoning van het machtige Egypte, en Jozef zich bekend maakt, schrikken de broers vreselijk. Zij denken: "O, nu gaat Jozef natuurlijk wraak nemen op ons!".

En dan zegt Jozef: "Nee, wees niet bang, want al deze dingen heeft de HERE zo bestuurd: door al die gebeurtenissen heen heeft Hij een groot volk in leven gehouden".

2. Je ziet het ook terug in het leven van de Here Jezus. Alleen al de eeuwen voor zijn geboorte. Al die koningen. De ballingschap ertussen door. De Romeinen in het land. Jozef en Maria, die in Nazareth wonen, terwijl de Messias in Bethlehem

geboren zou worden. En door allerlei beslissingen van de Keizer te Rome wordt de Messias dan toch in Bethlehem geboren.

Je zou kunnen zeggen: ja, dat is toeval. Toevallig wil Augustus in die tijd heel zijn rijk beschrijven. Toevallig moeten Jozef en Maria juist op reis, terwijl Maria zwanger is. Maar wie zijn bijbeltje kent, ziet hier eeuwenoude profetieën in vervulling gaan en weet: hier is de almachtige aan het werk!

Ja, in de lijdensweg van Jezus zie je dat ook terug: dat lijkt één grote chaos, één grote kluwen van menselijke haat en onwil. Van een Pilatus, die Jezus wel 5 x onschuldig verklaart en Hem toch aan het kruis laat slaan omdat hij zijn eigen hachje wil redden. Allemaal mensen, die handelen, denken, praten, kiezen..... Heel begrijpelijk dus als je de belangen ziet, de haat.

Maar heel onbegrijpelijk, als je beseft, dat Jezus echt onschuldig was. Had God dit lijden niet kunnen voorkomen? Waar was God op Golgotha?

Hoe kan Hij nu toelaten, dat al die kleine driftige mensjes zijn Zoon aan het kruis laten slaan? En dan mogen die mensjes daarna ook nog eens rustig naar huis en Pascha vieren?!!

Maar wie de Schriften kent, die weet, dat de Vader dit zo heeft gewild. Want zijn Zoon werd geboren om te sterven aan een kruis. Hij was schuldig. En als Pilatus Jezus uiteindelijk veroordeelt tot het kruis, is dat tegelijk ook het oordeel van God.

God is zo groot, dat Hij door het handelen van mensen handelt, zonder dat Hij ze tot die handelingen aanzet. Zij doen het zelf en het is nog zondig ook. Tegen zijn wil.

Begrijpt hoe diep en belangrijk Zondag 10 is, broeders en zusters. Nee, lang niet alle vragen worden hier beantwoord. Maar we leren hier wel, dat het kwaad, het lijden, de gebrokenheid, de donkere macht van de chaos niet het laatste woord hebben.

Hij troont daar hoog boven en zal ons verlossen.

En we zijn met Hem op weg naar de dag, dat Jezus Christus terugkomt op de wolken om aan het rijk van zonde en dood voorgoed een einde te maken. Hij drijft de geschiedenis richting zijn Koninkrijk. De geschiedenis begon met een Paradijs en de geschiedenis zal ook met een Paradijs eindigen.

Hij staat aan het stuur. En Hij is onze Vader.

Zondag 10 roept ons op om dit aan mensen te vertellen.

Zoals Paulus op de Areopagus. Zonder schaamte. Want we hebben een Vader om trots op te zijn. Zo machtig en tegelijk zo vol liefde.

Zondag 10 roept niet op tot lijdzaamheid en fatalisme, maar tot evangelisatie en zending. Het is geen spaarvarken op de schoorsteenmantel, die je vertelt dat het allemaal wel goed zal komen.

De kerk mag nooit een burgerlijk clubje worden waar veilige salongesprekken worden gevoerd over Gods voorzienigheid. Waar je je krantje leest en je hoofd schudt.

Nee, we moeten de straten van het leven op en vertellen over onze Vader. En we hoeven niet bang te zijn, want het zijn de straten van Vader en het is de wereld van Vader.

Dus kan ons in feite niets gebeuren.

En straks breekt de nieuwe wereld aan en worden de straten van goud en vult de vrede van de Vader voor altijd ons leven. Amen.